

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Imbecillitas humana.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A JOANNIS PIERII VALERIA- NI HIEROGLYPHICORUM

LIBER LV.

DE IIS QUÆ PER ROSAM ET FLORES ALIQUOT
SENTICETAQUE SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

REVERENDISSIMO ET ILLUSTRISS. CARDINALI,

DOMINO MEO, IULIO MEDICI, FLORENTINÆ

Reipub. præsidio singulari.

INTERROGASTI me superioribus diebus (Reverendiss. & Illustriss. Domine) quo exprimi
posset hieroglyphico sententia illa, quam toto vitæ tuæ cursu unice adamasti, qua nulla moribus
integritateque proprior convenientior, excogitari posset, ALIORUM QUIPPE PRAVITATEM
BONORUM OPERUM OPE PERVINCENDAM. Cujus quidem argumenti apud Ægy-
ptios figura, apud Græcos symbola, apud nostros documenta innumera compertuntur, quæ nunc
incepta admodum esset morositate enumerare, cum tu breve quid, Laconicum scilicet dictum aliquod, si fieri
posset, monosyllabum figura unius compendio elaboratum deponere visus fueris. Ego vero si in hujusmodi bre-
vitate angustias includat, à vobis potius, hoc est à clarissimo patre tuo Iuliano, Magni Laurentii fratre, argu-
mentum quod in promptu est, mutuabor. Annadverti siquidem in manu dextera imagine ejus, quam Floren-
tia magno in honore habetis, Rosam candore niveo insignem adpiciam, quam pollice solius superimposito conti-
nere videatur. Hoc est mihi breve & expeditum illud hieroglyphicum, quod quaeris, MALA B. NITATIS OPE
SUPERARE. Nam Rosa quid aliud præ se ferat, dum pulcherrimam floris speciem ex calicibus explicat, di-
pulsis spinarum asperitate, quæ floris tam elegantis amantatem opprimebant, eamque, quodam modo strangu-
late videbantur, nisi illa virtute, conatque, suo semetipsam expeditisset, commodissimeque, patefecisset, indiareque,
ita voluerit, nullam esse tam pertinacem in pravitate conatum, nullam tam gravem difficultatem, quam bo-
nitas non possit evincere, dissipare, & imperio suo subicere? Quoniam vero (præstantissime Domine) in
theatrum me jam induxisti, ubi Rosam agerem, quæ flores etiam secum aliquot alios trahit, reliquos eorum
altius prosequatur, ita tamen digestis, ut ubicunque vo'ueris, fabula desinat. Nam vere esset in publica peccare
commoda, cum principem nugis longioribus implicare, qui tot tantaque magnarum rerum negotia sustineat.
Sedem qua modestia, quoque temperamento tua & publica omnia moderatus, parva etiam hæc & exilia, quæ
nos prestare possumus, per otium invisere non aspernaberis.

IMBECILLITAS HUMANA. CAP. I.

DAC de bono quidem, quod suapte vi pravitatem evincat, satis superque; suffecerit Patris tui ge-
stamen pro hieroglyphico tam congruo, tam proprio. Subsequitur alterum non minoris effi-
cacia, quod flos is tam venustus, tam suavcolens, tam pulcher visu, tam suavi odore delectabilis,
humanae sit imbecillitatis hieroglyphicum, ac boni momentanei signum: tam brevis illa vita, tam
caducus decor, ut quo die florens vigensque; enituerit, eodem ipso de floreat, & elanguescat. Hinc
elegantissimus Poeta quicumque; ille fuit, qui Rosam, quæ Maroni adscribitur, celebravit, vel deplo-
ravit potius, repentinam hanc juvenilitatis rapinam ita lamentatur:

Mirabar celebrem fugitiva aetate rapinam,

Et dum nascuntur consensisse rosas.

Quantum vero illud habet invidiæ, & acerbæ in rerum naturam querimonix?

Quam longa una dies, atas tam longa Rosarum,

Quas pubescentes juncta senecta premie.

RITZ 2

In

In universum autem flores pene omnes decerpti, sine foliis conspecti, fragilitatis humane, ac fugientis boni indicia sunt. Unde apud infelicem amatorem Theocritus rosam cunctis tabescere, violam cito senescere, liliū parvo post tempore marcescere, & veluti albam nivem illico liquefactam effluere lamentatur. Quod vero in antiquorum memoriis aliquot observet lilia & rosas & flores alios adhiberi in sepulchrorum ornatum, vetustum esse morem multa hujus generis dona Manibus miti solita indicant. Imo quosdam testamento etiam cavisse legas, ut iis vel illis huiusmodi quorundam sibi parentaretur; cuiusmodi memoria Ravennæ lapis ita inscriptus:

Sepulchra
ornata flo-
ribus.

OB MEMORIAM PATRIS SUI DEC. VII.
COLLEGI FABR. M. R. H. S. M. N. LI-
BERALITATE DONAVIT SUB HAC CON-
DITIO NE UT QUOTANNIS ROSAS AD
MONIMENTUM EJUS DEFERANT, ET
IBI EPULENTUR DUM TAXAT IN V.
ID. JULIAS. QUOD SI NEGLEXERINT,
TUNC AD VII. EJUDEM COLLEGI
PERTINERE DEBEBIT CONDITIO NE
SUPRA DICTA.

Et Comiti in æde D. Benedicti lapis est stratus memoriis cujusdam Valerianæ, & Apri Valeriani filii ejus, in quo mandatum est PER OFFIC. TESSERARIOR. QUODANNI (ita enim per D. scriptum) LECTISTERNIUM PONATUR ET PARENTETUR, ITEM CORONÆ MYRT. TERNÆ, ET TEMPORÆ ROSÆ JULIO TERNÆ EIS PONANTUR. Item Appius Eutythianus maritus cujusdam Valerianæ, scholæ vexillariorum largitus est magnam pecuniæ vim, ut quæ ibi notata sunt, hanc decimum OLEUM ET PROPITIATIONEM PER ROSAM PRÆBANT. Como Mediolanum proficisci invitavit brevis itineris rosas hujusmodi decerpturos. Nam in propyleo D. Ambrosii porta Vercellensi legas:

PETRONIO JUCUN. VI. VIR.
SENI
PETRONIA MIRA. L. F.
PATRONO QUÆ H. S.
CCCC. LEG. POSSESSORIB.
VICI BERDOMAG. IN HERM.
TUEND. ET ROSA QUOTANNIS
ORNANDUM.

Ubi Adria Tuscorum, pars inscriptionis cujusdam est, in qua sextertis numero quadringenta data ad rosas & escas ducendas cuidam Ottitio Scroniano omnibus annis. Est etiam monumentum, de quo alibi, P. Cornelia Annia, quæ ne in desolata orbitate superiret, vivam se ultro in arcem cum viro defuncto damnavit, ubi scriptum est mandasse illam sacrificio super arcem Plutonis & Proserpinæ peracto tosis eam exornari. Hinc mendum corrigere possumus in appendicibus Virgilio adscriptis, ubi eleganti admodum in Coppam Elegia, postquam suavis est aureo redimiculo caput nectere, & indulgere genio: quippe ubi omnia comparata essent ad voluptatem,

--- Tum croceo viola de flora corolla

Sertaque purpurea lutea mixta rosa.

subjungitur demum:

Quid cineri ingrato servas benevolentia ferta?

Anne coronato vis lapide ista regi?

Hic tegi mendose legitur, quia legendum, *Coronato vis lapide ista regi?* Interrogat enim Poeta, an se verus is, & priscorum in morem superciliosus, velit ideo rosas spargere, ut in ejus defuncti memoriis legatur testamento cautum, ut quotannis rosæ ad monumentum ei deferantur? Hæc fecerit non tam bonis ingeniis inutilia. Nunc ad hieroglyphica redeundum.